

10/09/2023

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Προ της Υψώσεως

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κυριακή Προ της Υψώσεως, Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Ιω. γ' 13-17 (10-09-2023)

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωυσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος: «Κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανὸ παρά μόνο ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, που κατέβηκε ἀπὸ τὸν ουρανὸ, καὶ που εἶναι στὸν ουρανὸ. Ὅπως ὁ Μωυσῆς ὕψωσε τὸ χάλκινο φίδι στὴν ἐρήμο, ἔτσι πρέπει νὰ υψωθεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ὥστε ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν νὰ μὴ χαθεῖ ἀλλὰ νὰ ζήσῃ αἰώνια. Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε παρέδωσε στὸ θάνατο τὸ μονογενῆ τοῦ Υἱό, γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνια. Γιατί, ὁ Θεὸς δεν ἔστειλε τὸν Υἱό τοῦ στὸν κόσμον γιὰ νὰ καταδικάσῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

Σχολιασμός

Ἡ Κυριακὴ αὐτὴ ὀνομάζεται Κυριακὴ προ τῆς Ὑψώσεως, γιὰτὶ προηγεῖται τῆς εορτῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ που τελεῖται στὶς 14 Σεπτεμβρίου. Ἡ ευαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι ἀπόσπασμα λόγου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὸν ὁποῖο ἀποκαλύπτει τὴ θεϊκὴ τοῦ ταυτότητα καὶ τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἦρθε στὸν κόσμον. Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θίγονται στὴ συγκεκριμένη ευαγγελικὴ περικοπὴ καὶ οἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικές.

Ἀρχικὰ βεβαιώνει ὅτι εἶναι ὁ «υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Αὐτὸς ὁ ὅρος σημαίνει ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ Θεό. Εἰς τὸν Κύριον θέτει μιὰ ἀντίθεση, κανένας δεν ἔχει πάει στὸν ουρανὸ παρά μόνο ἐκεῖνος που κατέβηκε ἀπὸ τὸν ουρανὸ, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κανένας δε γνωρίζει τὸ Θεὸ καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ παρά μόνο ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ ἀποκαλύψῃ, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου «ουδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν ουρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς» ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες διδασκαλίες τῆς Ἀγίας Γραφῆς σχετικὰ μετὰ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς βεβαιώνει ὅτι μόνο ὁ ἴδιος γνωρίζει τὸ Θεὸ γιὰτὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό. Επομένως ἀπὸ αὐτὸ συνεπάγεται ὅτι εμεῖς οἱ ἄνθρωποι δεν ἔχουμε τὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ

ό,τι γνωρίζουμε για τον Θεό προέρχεται από τη δική του αποκάλυψη. Ο ίδιος ο Χριστός αποτελεί την προσωπική αποκάλυψη του Θεού γιατί κατέβηκε από τον ουρανό δηλαδή έχει απόλυτη σχέση με το Θεό. Βέβαια η μεγαλύτερη αποκάλυψη του Θεού δια του Ιησού Χριστού είναι η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο, η οποία αποκαλύφθηκε με τη σταυρική θυσία του Ιησού Χριστού.

Στη συνέχεια ο Χριστός αποκαλύπτει το σκοπό της επί γης παρουσίας του, που είναι η δωρεά της αιώνιας ζωής. Για να γίνει κατανοητό αυτό χρησιμοποιεί μια εικόνα από την Παλαιά Διαθήκη. Όταν οι Ισραηλίτες βρίσκονταν στην έρημο και κατευθύνονταν προς τη γη της Επαγγελίας άρχισαν να παραπονιούνται για την έλλειψη ψωμιού και νερού. Τότε εμφανίσθηκαν δηλητηριώδη φίδια και για να σωθούν οι Ισραηλίτες ο Μωϋσής ύψωσε σε ξύλο ένα χάλκινο φίδι, που σχημάτισε το σημείο του Σταυρού. Εδώ ακριβώς υπάρχει και μια από τις πολλές προτυπώσεις του Πάθους του Κυρίου μέσα στην Παλαιά Διαθήκη. Όποιος γύριζε και έβλεπε το χάλκινο φίδι τότε σωζόταν. Από αυτή την εικόνα παίρνει αφορμή ο Ιησούς Χριστός για πει ότι κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να υψωθεί και ο ίδιος για να σωθούν οι άνθρωποι, για να κερδίσουν την αιώνια ζωή «ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον». Ο Χριστός θα υψωθεί, δηλαδή θα σταυρωθεί υψούμενος πάνω στο ξύλο του Σταυρού. Αυτή η ύψωση του Χριστού είναι συγχρόνως και το σημείο δόξας του, κάτι που είναι δύσκολο να κατανοήσει η ανθρώπινη λογική. Πρέπει όμως να συμβάλει και ο άνθρωπος για να κερδίσει την αιώνια ζωή με το να επιδείξει την πίστη του.

Ο Θεός έστειλε τον Υιό του να σώσει τον κόσμο κινούμενος από την αγάπη του προς τον άνθρωπο. Είναι από τα πλέον σημαντικά στοιχεία των εκδηλώσεων του Θεού προς τον άνθρωπο, γιατί αυτή η αγάπη οδηγεί προς τη σταυρική θυσία του Υιού του. Καλείται λοιπόν ο άνθρωπος να έχει αυτό το μέγεθος της αγάπης τόσο προς το Θεό όσο και προς το συνάνθρωπο. Επίσης μας αποκαλύπτει με αυτό τον τρόπο ότι ο σκοπός της παρουσίας του στον κόσμο δεν είναι η κρίση του κόσμου αλλά η σωτηρία των ανθρώπων. Ο Χριστός είναι ο Σωτήρας και προσφέρει τη Σωτηρία η οποία προσφέρεται με την παρουσία του, τη διδασκαλία και τη σταυρική του θυσία.

Αυτό είναι το δώρο και η χάρη του Θεού προς τον άνθρωπο. Δεν έχει προϋποθέσεις αυτή η αγάπη, είναι ανιδιοτελής, και όπως η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο έφτασε μέχρι του σημείου της σταυρικής θυσίας του Υιού του, έτσι και η αγάπη μέσα στο σύγχρονο κόσμο λαμβάνει σταυρική διάσταση. Η αγάπη απαιτεί σταυρική θυσία και ανιδιοτελή προσφορά προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο. Αυτή η σταυρική αγάπη είναι η διέξοδος στο αδιέξοδο της κρίσης που διέρχεται η κοινωνία μας.